

Sācies Vispasaules kongress par atbrūņošanu un mieru

9. jūlijā pulksten 9.30 Kremļa Kongresu pili svinīgi atklāja Vispasaules kongress par vispārēju atbrūņošanu un mieru. Tas ir visplašākais miera cīnītāju forums — zālē sapulcējušies apmēram 2000 delegātu, novērotāju un viesu no vairāk nekā 100 visu kontinentu zemēm.

Visas vietas pils ložās un balkonos ir aizņemtas. Šeit atrodas arī Maskavas darbaļaužu pārstāvji, padomju zinātnes un kultūras, kā arī lauksaimniecības darbinieki.

Atklādama pirmo sēdi, Ezeņi Kotona uzsver, ka Vispasaules kongress par atbrūņošanu un mieru atbalsta lielam lielam vairākums izcilo sabiedrisko darbinieku, kas aktīvi cīnās par mieru. Mūsu kongress, saka Ezeņi Kotona, sanācis Maskavā,

lielās Padomju Savienības sirdī. Ezeņi Kotona atzīmē, ka Padomju zeme pirmā ierosināja istenot vispārēju atbrūņošanu, un izsaka sirsnīgu pateicību PSRS valdībai un visiem padomju cilvēkiem par viesmīlību, ko tie parāda kongresa dalībniekiem.

Ezeņi Kotona izsaka pārliecību, ka miera cīnītāju forums notiks draudzības un sirsnības atmosfērā.

Vispasaules miera padomes sekretārs Aivors Montegjū iesniedz apstiprināšanai priekšlikumu par kongresa darba kārtību. Kongresa darba laikā notiks plenārsēdes un darbosies dažādas komisijas.

Pēc tam referātu nolasīja Džons Bernals.

(TASS)

Uz jaunām virsotnēm

«... Lauksaimniecības darbaļaudim ar pašaizliedzīgu darbu jāpānāk tāds lopkopības produktu ražošanas pieaugums, kas dotu iespēju pilnīgi apmierināt ledzīvotāju vajadzības pēc gaļas un piena», teikts PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā lauku darbaļaudim. Paaugstinātās iepirkuma un nodošanas cenas galai palīdzēs kolhoziem un padomju saimniecībām labāk risināt ražošanas kāpināšanas uzdevumus. Un tie nav mazi. Vienā divos gados jāsasniedz pirmā robežlīnija gaļas ražošanā — jāiegūst uz katrām 100 hektāriem aramzemes 75 centneri un uz 100 hektāriem pārējās izmantojamās zemes 16 centneri gaļas kautsvārā. Nākošā robežlīnija gaļas ražošanā, kas jāsasniedz 1965. gadā, ir 100 centneri uz 100 hektāriem aramzemes. Trešais posms — 150 centneri uz 100 hektāriem aramzemes — jāsasniedz 1970. gadā. Piena ražošanā divos trīs gados jāpānāk 350—400 centneri uz 100 hektāriem izmantojamās zemes, 1965. — 1966. gadā jāražo 500—600 centneri, bet līdz 1975. gadam jāsasniedz 900—1000 centneri.

Sasniegt šīs augstienes mums ir pilnīgi par spēkam, lai gan nevarēsim tās ieņemt bez piepūles, bez visu iespēju izmantošanas. Pamats tuvās nākotnes perspektīvām jāliek jau tagad, nevilcinoties un lieki nezaudējot nevienu dienu.

Pagājušā saimniecības gada pirmais pusgads. Tagad jau varam uzskatāmi pārliecināties, kā strādājus mūsu rajona saimniecības, kā to vadītāji un viss kolektīvs izturās pret gada sākumā izstrādātajām saistībām. Par 20—40 procentiem augusi piena kopieguve kolhozos «Leimani», «Druva», «Uzvara» un citās saimniecībās. Turpretī kolhozos «Staburags», «Nica», «Sarkanā zvaigzne» tā samazinājusies par 25—30 procentiem. Ābeļu padomju saimniecībā šogad no katras govīs izslaukts par 525 kilogramiem pie na mazāk nekā pērn pirmajā pusgadā. Tāda pat aina ir arī gaļas ražošanā. Ja kolhozos «Birži», «Padomju Latvija», «Padomju Armija», Kirova tā augusi pusotras reizes, salīdzinot ar pagājušo gadu, tad Oskalna kolhozā un «Rekordā» ražoti tikai 36 procenti no tā daudzuma, kas bija iegūts pērn. Samazinājusies gaļas ieguve arī vairākās citās saimniecībās.

Kāpēc tādi kontrasti? Atbilde vienkārša. Izslaukumi aug tur, kur lopus bagātīgi ēdina, kur labi kopj ganības, nežēlo zaļbarību, minerālvielas, kur lopkopji materiāli ieinteresēti kāpināt ražošanu, kur ar

viņiem veic audzināšanas darbu. Tur, kur taupa kapeikas — neviņo applaut ganības, iegādāties minerālbarību, materiāli ieinteresēti lopkopjus, zaudē rubļus, jo izslaukumi kritas. Par kādu gaļas ražošanas pieaugumu var būt runa Dignājas kolhozā, Neretas un. Zases padomju saimniecībās, kur ik mēnesi aiziet bojā daudz sivēnu, kur nav racionāli organizēta lopu nobarošana? Tālākam ražošanas kāpinājumam šajās saimniecībās nav likts stabils pamats. Bet šiem trūkumiem taču nav objektīvu cēloņu, tos ar labu gribu un enerģisku rīcību var novērst. Tas arī jādara. Nedrīkst būt tā, ka dažas saimniecības jau šogad vai nākošgad sasniegs pirmo robežlīniju, bet citas, kam iespēju nemaz nav mazāk, vēl ilgi vilksies astē.

Pašlaik visās saimniecībās izstrādā pasākumu plānus pirmās robežlīnijas sasniegšanai, bet tās saimniecības, kas to lekos šogad, sprauž virzienu uz otro augstieni. «Lauksaimniecības darbiniekiem stingri jāatceras, ka aprēķini lopkopībā var būt reāli tikai tad, ja katram kolhozam un padomju saimniecībai būs papildam lopbarības», atgādina PSKP CK un PSRS Ministru Padome savā Aicinājumā. Par šo jautājumu jādama ne vien perspektīvā — plānojot sējumu struktūru nākošajiem gadiem, bet jau šodien, kad gādājam lopbarību ganāmpulkam ziemai. Cik reāli būs plāni tajās saimniecībās, kur šodien

CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā. Tagad, kad saimniecības gūst lielākus ienākumus par lopkopības produktiem, tās var atvēlēt vairāk līdzekļu lopkopības ēku celtniecībai un mehanizācijai. Tas arī jādara. Pie tam daudzās saimniecībās mehānismi govju slaukšanai, mēslu transportam un citu darbu atvieglošanai jau ir, bet tos neizmanto. Slaucamie aparāti rūšē ne vienā vien fermā, nemaz nerunājot par to, ka tos vajadzētu pielietot arī govju slaukšanai ganībās.

Daudz mums vēl trūkumu lopkopībā, kuru cēlonis vienkārši neizdārija. Neskaitāmas reizes runāts par vaislinieču pareizu atlasu cūkopībā, taču arī šogad, tāpat kā agrāk, dažviet, piemēram, Zases padomju saimniecībā un citur, vaislinieces atlasa no barokļiem. Daudz vēl jādara, lai nokārtotu govju mākslīgo apsēklošanu un citus neatliekamus jautājumus.

Svarīgi uzdevumi jāveic partijas organizācijām darbā ar lopkopjiem. Nav taču noslēpums, ka ne visur lopkopji labi zina savas saistības, to izpildi, ne visur viņi iesaistīti piefermas lauciņu apkopšanā.

Tikai tad, ja apsvērsim visas iespējas, liksim lietā visas rezerves, strādāsim ar perspektīvu, mūsu plāni būs reāli un izpildāmi. Un tādēļ tiem arī jābūt. Jaunās augstienes jāsasniedz pēc iespējas ātrāk.

Jākāpina lopbarības sagādes tempi

Nesen, sarīkojot reidu par lopbarības sagādi kolhozos «Komunārs» un «Komjaunietis», konstatējām, ka tā ir tikko uzsākta. Neskatoties uz to, ka pēdējās dienās laika apstākļi labvēlīgi siena ievākšanai, šo kolhozu vadītāji un speciālisti neattaisnoti kavējas lopbarības sagādes darbu organizēšanā. Tā, uz 6. jūliju kolhozā «Komunārs» no 260 hektāriem daudzgadīgo zālāju bija nopļauti un sagaboti tikai 11 hektāri. Ne labāks stāvoklis šā atbildīgā darba organizēšanā ir kolhozā «Komjaunietis», kur no 200 hektāriem zālāju nopļauti 14 hektāri, sagaboti — 8 hektāri. Abos kolhozos siena žāvēšanai vārti sagādāti daļēji. Tikai kolhoza «Komjaunietis» otrajā brigādē vārtu sagādāts pietiekoši.

Šogad laiks jau no pavasara pieturas lietains, siena pļauja un žāvēšana ielgusi. Taču tikai par neizdarību var nosaukt tādu vadītāju rīcību, ka uz šodien siena žāvēšanai nav sagādāti zārdi koki. Kas attiecas uz lauksaimniecības inventāru, mašīnām lopbarības sagādei, tās ir izremontētas un darba kārtībā.

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĪETIES!

PADOMJU DAUGAVA

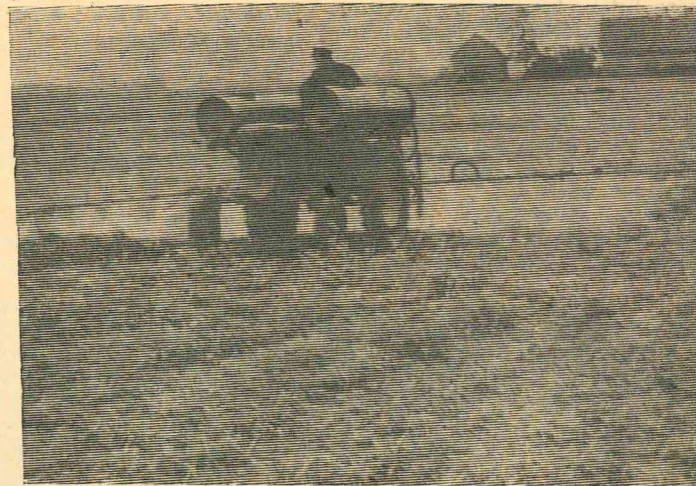
LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 25 (2720)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 12. jūlijā

Maksā
2 kap.

Ķīmikālijas un tehnika pret nezālēm

Attēls: Biržu kolhoza mehanizators Jānis Ašaks apmiglio ar herbīdiem kukurūzas sējumus.
D. SLIKŠANA foto

Biržu kolhoza ļaudis čakli kopj cukurbiešu un kukurūzas sējumus. Talkā ravētājiem devies mehanizators Jānis Ašaks. Ar traktoram HTZ-7 uzmontēto smidzinātāju viņš apmigliojis ar DDT emulsiju 35

hektārus cukurbiešu, 30 hektāri šo sējumu apputeksnēti. Tagad viņš stāties pie nezāļu iznīcināšanas kukurūzas tīrumos. Ar herbīdiem apmiglotti vairāki desmiti hektāru tīrumu karalienes.

Nopļauti tikai 20 hektāri

— Tā nu ir iznācis, — saka kolhoza «Staburags» agronoms Gūnārs Dobulāns, — cukurbietes ievilkas. Tagad tās pirmo reizi izravētas. Bet vajadzēs ravēt vēl otrreiz. Tas ievērojami apgrūtinās siena ievākšanu. Traucē arī sliktais laiks...

Jā, uz 7. jūliju lauksaimniecības arteļa «Staburags» ļaudis ir tikai, kā saka, izmēģinājuši mašīnas. Liekas, ka arī frāzes par sliktu laiku nav visai vietā. Kas gan varētu traucēt lietainā laikā skābēt zaļo masu? Taču skābbarības nav sagatavots ne kilograms. Kāpēc? Agro-

noms G. Dobulāns uz to atbild ar pretjautājumu:

— Vai tad kaut kur jau skābē? Skābē. Skābē katru dienu. Piemēram, kolhozā «Ozols» ļaudis divās dienās vien ieskābējuši 50 tonnas zaļās masas. Viņiem arī lietainās dienas netraucē sagatavot augstvērtīgu lopbarību.

Kāpēc gan «Staburaga» kolhoznieki nevarētu izmantot katru dienu, kad list lietūs, āboliņu kraut zārdos, gatavot skābbarību?

I. BĒRZS

Varētu domāt, ja saimniecībā slikti sokas ar siena ievākšanu, tad brigādēs darbi būs pārkārtoti skābbarības sagatavošanai. Taču tikai kolhozs «Komunārs» uzsācis zālāju skābēšanu. Seit uz 6. jūliju bija ieskābēti ap 40 tonnu zaļās masas. Skābbarības sagatavošanai noorganizēta īpaša brigāde no visu brigāžu kolhozniekiem. Ja šī brigāde arī turpmāk strādās ar pašreizējiem tempiem, var droši teikt, ka kolhozā sabiedriskajam ganāmpulkam skābbarība būs sagādāta pietiekošā daudzumā.

Kritisks stāvoklis ir kolhozā «Komjaunietis». Ne valdes priekšsēdētājs b. Abilevičs, ne agronoms b. Štans vēl līdz šim nav padomājuši par skābbarības sagatavošanas organizēšanu, kaut gan laika apstākļi piemēroti šim darbam. Jāievēro, ka zālāji pāraugot ar katru dienu vairāk zaudē vērtīgās barības vielas un vitamīnus. Tādēļ katrā diena prasīgi jāizmanto, maksimāli iesaistot visu tehniku un darba spēku gan siena, gan skābbarības sagatavošanā.

Lai stimulētu lopbarības sagādi, abās saimniecībās izstrādāta paaugstināta darba apmaksa. Tā, kolhozs «Komunārs» garantē uz vienu izstrādes dienu, kas izstrādāta lopbarības sagādē, 1 rubli, bet kolhozā «Komjaunietis» — 50 kapeikas.

V. BEKASOVA,

Sunākstes ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja

SK. SPROGE,

kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes instruktore

Mūsu apņemšanās: iegūt dienā

SLAUCĒJU DIENA RAJONĀ

Rajona kultūras namā šoreiz saimniekoja slaucējas. No malu malām uz šejieni sabrauca lopkopji, lai apmainītos domām par padarīto. Beidzies pusgads. Plašā slaucēju saime (rajonā šobrīd strādā 1550 slaucējas) arī pilnvaroja savus labākos pārstāvjus vērtēt panākumus, iedziļināties trūkumos.

Sanāksmi atklāja kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes priekšnieks b. Ungurs, dodot vārdu ziņojumam pārvaldes galvenajam zootehnikim b. Grāverim.

Viņa referāts veltīts jautājumiem, kas izvirzīti PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā, kā visisākajā laikā krasi palielināt lopkopības produktu ražošanas apjomu, atrast un likt lietā neizmantojās rezerves, apmierināt tautas vajadzības pēc pārtikas produktiem. Rajona lopkopju vidū šis aicinājums, kā arī Daugavpils, Ilūkstes un Preiļu rajonu slaucēju kolektīvā vēstule laikrakstā «Cīņa» radusi dzīvu atbalsi. Ļoti iepriecina, kā arī mūsu rajonā arvien lielāks kļūst to lopkopju pulks, kas strādā ar progresīvām darba metodēm un iegūst augstākus rādītājus. Noslēdzot pirmo pusgadu, 40 slaucējas vidēji no govīm ieguva ne mazāk par 1500 kilogramiem piena, bet 510 lopkopju veikuma likne pārkāpusi 1000 kilogramu robežu.

Kolhoza «Draudzība» slaucēja Lilija Brangale no savām 18 govīm ieguvusi visvairāk bruto pro-

Tribīnē kolhoza «Ezerkrasts» slaucēja M. Budena.

no govīm viņa saražojusi 1817 kilogramu piena. Salīdzinot ar pagājušā gada sešu mēnešu rezultātiem, sasniegts 465 kilogramu liels kāpinājums.

Izslaukumu kāpināšana, ar ko iezīmējas rajona pirmrindnieku darbs, vislabāk raksturo viņu pūli-

zu «Komunārs», «Zelta vārpa» gani b. Daņilevičs, Vorobjovs un daudzi citi ar savu centīgo darbu nostiprina mūsu saimniecību ekonomiku.

Biedrs Grāveris savā referātā izklāstīja tos trūkumus, kuru dēļ piena lopu produktivitāte rajonā vēl neatbilst plānotajiem rādītājiem. Ražošanas organizācijas analīze liecina, ka turpat vai katrā saimniecībā varam vidējo dienas izslaukumu no govīm kāpināt vismaz par 0,5—1 kilogramu. Ja no 20.200 govīm katru dienu mēs izslauktu par 1 kilogramu vairāk, rajons mēnesī varētu ražot papildus 600 tonnu piena. Jāsaka, tas mums ir pa spēkam.

Liela daļa lopkopju pamatoti sūdzas, ka netiek ievēroti elementārie agrotehniskie noteikumi ganību kopšanā. Ar to, protams, nevaram samierināties. Lauksaimniecības speciālistu pienākums ir gādāt, lai lopiem būtu sātīga barība ganībās. Par nožēlošanu, kolhozā «Vīpe» un Zasas padomju saimniecībā lieli ganību masīvi palika aizmirsti.

Ganīšanas ilgumu pagarinot vismaz līdz 13—14 stundām dienā, varētu daudz ko iegūt produktivitātes kāpināšanas ziņā. Slaukt vajadzētu ganībās. Svarīgi arī ievērot noteiktu režīmu. Aizkavējot slaukšanas reizes, govīm neatdod visu pienu. Nepiedodami, ka dažviet, piemēram, Rožkalna kolhozā, lauksaimniecības arteli «Padomju Latvija» govīm netiek kūti piebarot ar zaļbarību.

Vairāku ganāmpulku produktivitāte cieš no minerālbarības trūkuma. Tāds stāvoklis, piemēram, kolhozos «Padomju Latvija», «Leņina karogs», «Sēlija».

Daudz piena zaudējam ar to, ka zems ir tauku procents. Tīri vai netīkami, bet tomēr fakts, ka kolhozos «Sarkanais karogs», «Jāņupe», «Padomju Armija», «Dzintars» un Rožkalna tauku saturs pienā jūnijā bija zem 3,2 procentiem. Tai pašā laikā vairākos kolhozos slauca pienu ar 3,9 procentu tauku saturu. Acimredzami tas izskaidrojams ar vāju kontroli.

Referents daudz uzmanības veltīja fermu mehanizācijas problēmām, uzsverot, ka mehāniskie slaukšanas agregāti, kur tie iegādāti, izmantojami ar pilnu jaudu.

Pēc referāta slaucējas no sanāksmes tribīnes stāstīja par savām iecerēm un nodomiem.

— Esmu iemīlējusi savu darbu, — saka kolhoza «Ezerkrasts» slaucēja MARTA BUDENA. — Pa vasaru govīs atrodas aplokos. Cenšos pēc iespējas pāldzināt ganāmpulka uzturēšanos ganībās. Kā redzat, panākumi arī neizpaliek! — griežoties pie sanāksmes dalībniekiem, savu runu nobeidz pirmrindniece.

Mežāres padomju saimniecības slaucēja ANNA STIKĀNE, Odzie-

nas kolhoza slaucēja VELTA MELNE runāja par savu apņemšanos dienā vidēji no govīm iegūt pa 16 kilogramiem piena.

Jēkabpils starprajonu veterināri bakteoroloģiskās laboratorijas vadītāja b. BALODE runāja par izdarītiem mēģinājumiem un pārbaudēm. Pļaviņu paraugsaimniecībā ganāmpulka lopiem asins sastāvā kalcija un fosfora attiecības nav normālas. Padomju saimniecībā «Ābeļi», kolhozā «Sarkanais partizānis» lopu

to produkcijas pieaugumu. CEĻOJOSIE SARKANIE VIMPELI PAR VISAUGSTĀKO PIENA PRODUKCIJAS IEGUVI PIESKIRTI KOLHOZA «DRAUDZIBA» LOPKOPEI LILIJAI BRANGALEI, BET PAR IZSLAUKUMU KĀPINĀŠANU — MEŽĀRES PADOMJU SAIMNIECĪBAS SLAUCĒJAI ANNAI STIKĀNEI UN KOLHOZA «EZERKRSTS» SLAUCĒJAI MARTAI BUDENAI.

Ar Jēkabpils teritoriālās kolhozu

Pļaviņu paraugsaimniecības slaucēja R. Pīpkalēja parakstās kopējās saistībās.

asins serumā trūkst fosfora, jo barības devas ir nabadzīgas, bez spēkbarības. Iztrūkstot minerālbarībai, samazinās arī piena izslaukumi, pieaug ālavība. Kolhoza «Vārpa» Stuburu novietnē 33 procenti govju pērn palika ālavas, jo izrādījās, ka ganāmpulka asiņu sastāvs ir nabadzīgs ar fosforu. Tur sāka pielietot kalcija hlorātu, un stāvoklis krasi uzlabojās.

Sociālistiskās sacensības izvērtēšanas pasākumiem bija veltīta LKP rajona komitejas sekretāra b. GEIKINA runa.

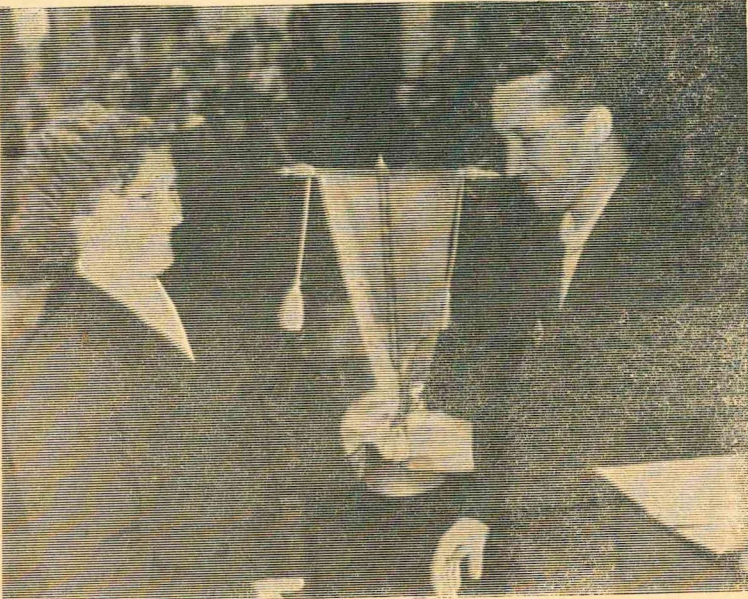
Latvijas PSR LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTU RAŽOŠANAS UN SAGĀDES MINISTRA VIETNIEKS b. SKREIVERIS savā runā daudz uzmanības veltīja organizatoriskajiem pasākumiem, kas izpildāmi, lai nodrošinātu lopkopības produktivitātes nemīlīgu kāpinājumu.

Sanāksmes noslēgumā rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. PEĻNIKS nolasīja partijas rajona komitejas un rajona izpildu komitejas lēmumu, ar kuru KOLHOZAM «MEŽGALE» PIESKIRTS CEĻOJOSIE SARKANIE VIMPELI PAR PIRMĀ PUSGADA PIENA IEPIRKUMA PLĀNA IZPILDI 107 PROCENTU APMERĀ un sasnieg-

un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes pavēli par sasniegumiem piena izslaukumu kāpināšanā ar Goda rakstiem un piemiņas balvām apbalvota grupa slaucēju un vairāki gani, tajā skaitā ZENTA KOVALOVA, VILMA ČAKSTENA no kolhoza «Komunārs», VOLDEMARS ORSTE, VIJA BRUNINIECE, VERONIKA RUTKA, AFANASIJS MIKULINS no Mežgales kolhoza, AINA KVEDERE no kolhoza «Sarkanais partizānis», GUNARS MEŽAKS no kolhoza «LEŅINA KAROGS», VELTA MELNE Odzienes kolhozā, ALMA NIEDRE no Biržu kolhoza, JADVIGA KUZMICA no kolhoza «Ozols», ANNA SVIRKSTE no kolhoza «Zelta vārpa», MARTA MAKRAKOVA no Pļaviņu paraugsaimniecības, ANNA VĪNKALNE no kolhoza «Draudzība» un citi.

Grupa sanāksmes dalībnieku parakstīja saistības iegūt vidēji no govīm ganību periodā ne mazāk kā 16 kilogramu piena.

Klātesošiem demonstrēja vairākas filmas par lopkopības jautājumiem. Rajona pašdarbības kolektīvi lopkopēm parādīja savus sniegtus dažādos žanros.

LKP Jēkabpils rajona komitejas sekretārs b. Geikins pasniedz ceļojošo vimpeli Mežāres padomju saimniecības slaucējai A. Stikānei.

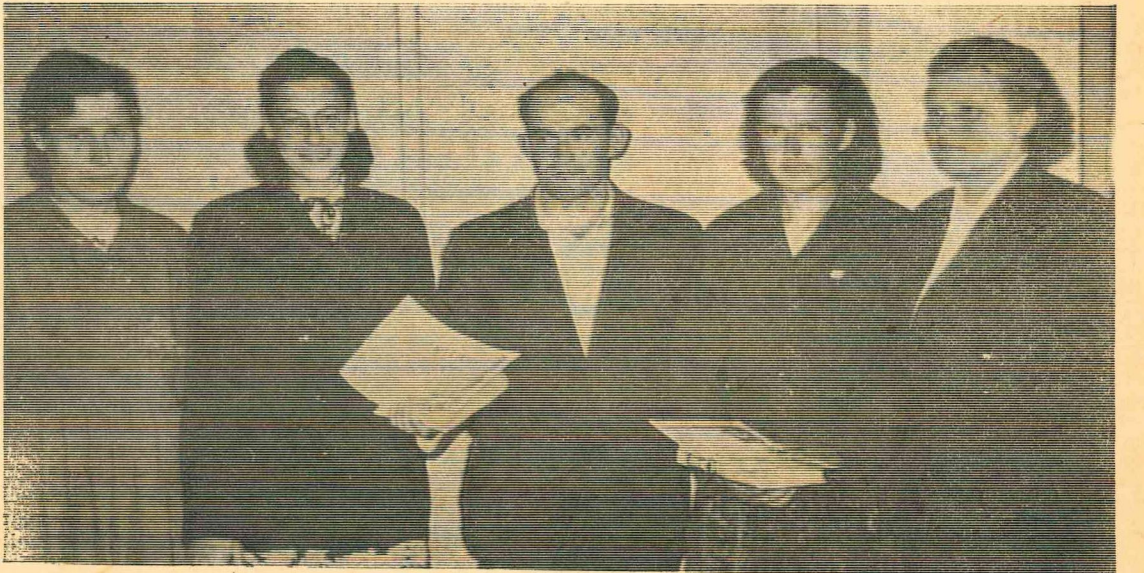
dukcijas — 33,4 tonnu piena. Precizitāte un liela atbildības sajūta — viņas raksturīga īpašība. Biedre Brangale, kuru pēdējās vēlēšanās darbaļaudis ievēlēja par PSRS Augstākās Padomes deputāti, savus tiešos ražošanas pienākumus prasmīgi savieno ar plašu vēriena sabiedrisko darbu. Par labiem sasniegumiem piena izslaukumu kāpināšanā viņa apbalvota ar Darba Sarkanā Karoga ordeni.

Visaugstāko vidējo izslaukumu no govīm — 2076 kilogramus piena panākusi kolhoza «Ezerkrasts» slaucēja Marta Budena. Viņas kopējā grupā nav ne vēsts no svārstībām piena ieguvē. Ganāmpulka atraošana iekārtota tā, lai govīm atnestos vienmērīgi visu gadu. Nevar nepriecāties par tādiem cilvēkiem, kā, piemēram, Pļaviņu paraugsaimniecības slaucēja Ritma Pīpkalēja. Vidēji pa 1774 kilogramiem piena 20 govju lielajā ganāmpulkā ir laba rekomendācija čaklumam. Viņas kopējā govju grupā tauku saturs pērn sasniedza 4,18 procentu, sistemātiski izēdināta minerālbarība nodrošina lopiem labu veselību, auglību. Pamācoša ir kolhoza «Komunārs» slaucējas Vilmas Čakstenas pieredze, par kuru jau runāts dažādās sanāksmēs. Viņas piemērs ietekmējis arī citu šā paša kolhoza slaucēju — Zentu Konovalovu. Pusgada laikā vidēji

pus. Kāpinājumu vairāk nekā pus-tonnas apmērā vidēji uz govīm palielā grupā nekādi nevar uzskatīt par gadijuma rakstura parādību. Anna Vīnkalne no kolhoza «Draudzība» šogad panākusi 559 kilogramu vidējo izslaukumu pieaugumu no govīm. Kolhoza «Komunārs» slaucējai Dainai Skripko vidējais izslaukuma kāpinājums no govīm sasniedz 704 kilogramus (vidējais izslaukums no govīm grupā 1739 kilogrami).

Pusgada noslēdzot, pirmrindnieču godu izpelnījušās daudzas slaucējas — Dzidra Kūleniece (Mežgales kolhozs), Anna Svirkste (kolhozs «Zelta vārpa»), Erna Gudrā (kolhozs «Uz priekšu»), Ilga Kleinarde (Kirova kolhozs), Velta Melne (Odzienes kolhozs) un daudzas citas, panākot 1500 kilogramu vidējo piena ieguvu no katras govīm savā grupā.

Ne mazums nopelnu ir arī ganiem. Mežgales lopkopji tikai labu var teikt par Afanasiju Mikulīnu. Viņš ievēro stingru darba kārtību. Jau puspiecos no rīta govīm ir ganībās, kūtī ganāmpulks pārnāk pulksten 10 vakarā. Pusdienās govīm ilgi neatrodas kūtīs. Ganībās govīm ir vienmēr labi padzirdītas. Pateicoties šim ganam, Mežgales kolhoza lopkopji Voldemārs Orste un Vijs Bruninieci ieguvuši daudz piena tieši vasaras periodā. Kolho-

Kolhoza «Komunārs» lopkopji V. Čakstena, Z. Konovalova, J. Juste, E. Daņilevičs un zootehniķe V. Beļevica foto

no govys ne mazāk kā 16 kg piena!

Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes zonas slaucēju saistības

Mēs, Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes zonas slaucēji un slaucējas, savā kārtējā sanāksmē apmainījāmies domām, kā labāk izmantot rezerves, kas palīdzētu kāpināt lopkopības produktivitāti, un vienprātīgi secinājām, ka mūsu spēkos ir panākt lielākus caurmēra izslaukumus no katras govys un iegūt ne mazāk kā 16 kilogramus piena dienā.

Izsakām visu slaucēju vārdā nedalītu piekrišanu Daugavpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes zonas slaucēju aicinājumam republikas lopkopjiem, ko atbalstīja Latvijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja. Tā ir arī mūsu praktiskās darbības programma šajās dienās. Iegūt vairāk piena nozīmē dot darbaļaudžiem vajadzībām lielākos daudzumus nepieciešamos patēriņa produktus. Tas ir ceļš uz pārpilnības radīšanu mūsu zemē un atbilst autas un valsts interesēm.

Esam laimīgi, ka mūsu darba pilnveidošanai tiek radīti arvien labāki apstākļi. Mūsu patriotiskais pienākums ir atbildēt ar uzticību un pašizlīdzīgiem pūliņiem uz to lielo gādību, kādu lauksaimniecības turpmākās attīstības panākšanai veltī Komunistiskā partija un Padomju valdība. Jēkabpils rajona kolhozi tikai no iepirkuma cenu paaugstināšanas gaļai un citiem produktiem uz gada beigām papildus iegūs vienu miljonu trīs simti tūkstošu rubļu ienākuma (jaunā naudā). Tā ir milzīga palīdzība, ko varēs izmantot jauno ražošanas ēku, tajā skaitā arī fermu celtniecībai. Jau tagad lielā daļā kolhozu šos papildus ienākumus izlieto arī slaucēju materiālai ieinteresēšanai darba ražīguma kāpināšanā. Turpmāk šinī ziņā paveras vēl lielākas perspektīvas.

No savas pieredzes zinām, ka izslaukumu kāpināšanas iespējas pilnā mērā atkarīgas no darba organizācijas fermās, apmaksas principiem, no barības bāzes, bet tagad, vasaras laikā, arī no ganību kvalitātes. Nekādā ziņā nemazinoš daudz svarīgo faktoru nozīmi, kas sekmē darba ražīguma kāpināšanu, tomēr apzināties, ka darba mīlestība, uzticība var darīt brīnumus. Mūsu vidū ir laudis, kas, spītējot grūtiem apstākļiem, sasnieguši lieliskus rezultātus. Kolhoza «Komunārs» slaucēja Vilma Čakstena pērn vidēji no katras govys ieguvusi 3647 kilogramus piena. Gada sākumā viņa apņēmas izslaukt ne mazāk kā 3700 kilogramu no govys. Savas saistības b. Čakstena pilda ar lielu atbildības sajūtu. Patlaban vidējie izslaukumi dienā no vienas govys grupā, ko viņa kopj, sasniedz no 18,4—18,6 kilogramu. Slaucēja Čakstena nestrādā vieglos apstākļos, viss jāveic ar rokām. Rūpējoties par saistību izpildi, viņa gādā savas grupas govīm daudz papildbarības. 0,3 hektāru platībā iesētas cukurbietes, 0,3 hektāru aizņem kartupeļu lauks, un šajās dienās viņa izstādīs 0,2 hektāru platībā kacēnkāpostus. Biedre Čakstena atradusi laiku arī apkopt ganības, tās virsmēslof. Rezerves atrodas visur, un ne mazums var iegūt piena izslaukumu kāpināšanas ziņā, papildzinot ganīšanas laiku, regulāri govis piebarojot kūti ar bagātīgām zaļbarības devām. Biedrei Čakstenei pieder iniciatīva pusdienas laikā saīsināt par vienu stundu govju stāvēšanu kūti. Prakse pierādījusi, ka tam ir liela nozīme.

Ar lielu darba mīlestību godpilnos un sarežģītos slaucējas pienākumus veic Mežāres padomju saimniecības lopkope Anna Stikāne. Viņas nodoms ir šogad iegūt ne mazāk kā 3800 kilogramu piena vidēji no katras koptās govys. Prāvā piefermas laukā aug cukurbietes, burkāni un kāji, kā arī kacēnkāposti. Saimniecības vadītāji pelnīti dēvē Annu par labāko slaucēju. Viņas panākumu atslēga slēpjas čaklumā. Šajā sanāksmē Anna Stikāne secināja, ka ir iespējams kāpināt vidējos dienas izslaukumus un iegūt no govys vismaz 17 kilogramus piena.

Odzijas kolhoza slaucēja Velta Melne atzinusi, ka tieši uz lopu labākas kopšanas rēķina, kopā ar laukkopjiem nodrošinot ganību uzlabošanu saskaņā ar kolhoza izstrādātajiem agrotehniskajiem pasākumiem, viņai radusies iespēja izslaukumus palielināt par 1 kilogramu dienā un iegūt vidēji no govys 16 kilogramu piena.

Plaviņu paraugsaimniecības slaucēja Rīta Pipkalēja apkopj 20 govju grupu. Bez saviem tiešajiem pienākumiem viņa piedalās arī cukurbiešu ravēšanā. Novērtējusi savas iespējas, biedre Pipkalēja pārliecinājās, ka arī viņai iespējams dienā palielināt caurmērā piena izslaukumus par 700 gramiem un iegūt 16,2 kilogramus piena.

Sanāksmes dalībnieku vidū ir ļoti daudz lopkopju, kas apņemas tieši tagad, ganību periodā, maksimāli kāpināt izslaukumus. Katram no mums ir savi aprēķini un nodomi, kā to panākt. Nolēmām aicināt Jēkabpils rajona slaucējus un lopkopības darbiniekus darīt visu iespējamo, lai kaujinieciski atbildētu Daugavpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes zonas slaucēju atklātās vēstules priekšlikumam ikvienā fermā nodrošināt ne mazāk kā 16 kilogramu piena izslaukumu vidēji no govys. Lūdzam arī mūsu biedrus, kas patlaban vēl atpauzē, nopietni padomāt, kā ātrāk novērst trūkumus, lai līdzinātos rajona plašajai slaucēju — pirmrindnieku saimei. Lai spoži iedegas sociālistiskās sacensības dzirksts šā cildenā un visai mūsu tautai tik svarīgā uzdevuma izpildē!

Saistības apspriestas un pieņemtas rajona slaucēju sanāksmē šī gada 7. jūlijā.

Mēs atbalstām

Dzīvas pārrunas Zasas padomju saimniecības lopkopības darbinieku vidū izraisīja Daugavpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes slaucēju atklātā vēstule.

— Arī mūsu saimniecībā lielas iespējas kāpināt izslaukumus, ražot vairāk piena, — runāja slaucējas.

Viņu secinājumu apliecināja jūnija pēdējās dekādes rādītāji: piena izslaukumi strauji pieaug. Pašlaik caurmērā no govys saimniecības ganāmpulkā slauc 12,2 kilogramu piena. Ceturtās kompleksās brigādes lopkopju panākumi vēl lielāki — viņas slauc vidēji 14,3 kilogramus dienā.

Ļoti enerģiski strādā labākās slaucējas. Līdzās vecajām pirmrindniecēm stājušas jaunas. Milda Novika kopj 11 govys. Viņa pašlaik dienā slauc vidēji 17,8 kilogramu piena — tas ir augstākais izslaukums saimniecībā. Tikai par nepilnu puslitrū no viņas atpauzē Ida Domīnece.

T. KIOPA, Zasas padomju saimniecības galvenā zootehniķe

Lopkopības produkcijas ieguves rezultāti rajona kolhozos un padomju saimniecībās 1962. gada sešos mēnešos

Saimniecības nosaukums	Piens bruto ieguve 1962. gada % pret 1961. gadu	Izslaukts piens uz 100 ha lauks. izm. zemes cnt	Vidējais izslaukums no 1 govys kg	+ vai —, sa- līdzinot ar to pašu laiku pērn	Ražota gaļa cnt kautsvārā				Iegūtas olas uz 100 ha graudaugu sējumu gab.
					uz 100 ha lauks. izm. zemes	Uz 100 ha tirumu	Uz 100 ha pārējās lauks. izm. zemes	uz 100 ha graudaugu sējumu gab.	

KOLHOZOS									
Ausma	142	64	765	+207	6	12	2	4.678	
Druva	141	104	881	+147	6	10	2	—	
Rožkalna	138	117	1014	+155	10	12	1	—	
Leimaņu	138	89	879	+237	5	9	2	—	
Vīpe	137	85	878	+12	8	13	3	983	
Uzvara	130	96	896	+183	5	9	2	11.534	
Kirova	128	137	1.092	+149	15	20	5	—	
Suvorova	125	105	953	+153	6	9	2	—	
Dignāja	120	118	898	+110	8	13	3	1.729	
Padomju Latvija	119	58	685	+63	5	11	2	828	
Strauts	118	146	1.015	—7	7	12	5	—	
Leņina ceļš	118	124	892	+10	12	18	4	—	
Padomju Armija	117	88	867	—39	8	13	3	823	
Dzintars	115	144	1.101	—14	8	10	3	—	
Stars	115	91	777	+87	7	10	2	9.058	
Ezerkrasts	114	129	1.035	—22	7	10	2	5.888	
Birži	114	104	976	+70	8	13	4	8.606	
Laukezers	114	62	805	+128	6	9	2	3.432	
Draudzība	113	156	1.213	+112	6	8	3	12.150	
Sarkanais karogs	112	134	1.049	—49	7	13	3	2.183	
Arājs	112	113	801	+8	9	14	3	2.585	
Kārļa Marksa	112	74	981	+16	11	22	4	—	
Leņina	105	126	873	—14	4	5	1	—	
Mežgale	104	166	1.321	+16	8	12	3	6.727	
Leņina karogs	104	115	906	—80	16	29	6	6.521	
Sarkanais partizānis	103	180	1.293	—125	11	18	4	3.984	
Komunārs	102	120	1.006	—54	5	7	2	2.424	
Ciņa	101	119	918	—57	11	19	4	—	
Jānupe	101	101	881	—54	8	10	2	—	
Zelta vārpa	101	133	885	—28	7	13	3	8.232	
Uz priekšu	100	117	952	—123	8	16	4	1.386	
Vienība	100	62	749	+47	2	4	1	4.392	
Selga	99	187	992	—110	19	34	7	19.830	
Komjauniešis	99	109	729	—26	5	8	2	8.170	
Lidums	99	92	811	—72	7	11	2	2.101	
Odziena	98	127	937	—132	13	22	5	5.222	
Ūzols	98	108	1.150	—26	7	11	3	4.534	
Nākotnes kalējs	98	98	801	—103	6	10	2	8.603	
Nākotne	98	88	833	—158	7	12	2	14.778	
Daugava	97	112	876	+14	7	12	2	1.051	
1. Maijs	96	122	871	—21	4	14	3	8.652	
Medņi	96	73	652	—69	6	11	3	—	
Padomju Dzimtene	95	80	776	—70	6	11	2	8.036	
Rainis	94	137	940	—70	10	17	4	12.116	
Sudrabkalna	93	132	928	—123	7	10	3	5.000	
Dzimtene	93	121	943	—272	8	12	3	11.315	
Oškalna	93	107	945	—59	4	6	1	7.134	
Vārpa	92	117	848	+17	12	19	4	8.138	
Viesīte	92	82	686	—93	4	6	1	2.703	
Dubna	91	142	1.056	—115	13	20	4	1.867	
Čapajeva	89	91	776	—114	13	19	4	—	
Laucese	88	99	755	—147	10	13	4	3.900	
Sēlija	84	136	967	—203	12	21	4	12.008	
Asupe	82	84	756	—167	3	3	2	28.586	
Rekords	80	87	716	—171	6	8	2	4.706	
Staburags	76	107	823	—355	10	16	3	4.441	
Rīts	75	113	1.024	—396	10	14	4	32	
Zalvīte	74	89	751	—327	5	7	2	11.822	
Nica	72	98	714	—337	5	6	3	—	
Sarkanā zvaigzne	71	93	788	—463	16	28	6	10.274	
Vidēji kolhozos:	102	109	907	—39	8	13	2	5.146	

PADOMJU SAIMNIECĪBĀS									
Atašiene	122	85	998	—5	8	12	3	612	
Mežāre	107	110	1.002	—143	10	16	3	—	
Plaviņas	103	135	1.079	—144	13	24	5	—	
Secē	103	87	759	—147	13	18	3	20	
Vietalva	98	123	960	—102	14	24	5	—	
Zasa	90	103	918	—92	7	10	2	—	
Lone	87	146	857	—200	19	27	5	9.202	
Nereta	86	97	906	—108	9	12	3	6.508	
Druvas	85	76	664	—181	11	16	4	9.889	
Abelī	79	145	873	—525	16	31	6	—	
Vidēji pad. saimn:	96	105	895	—137	11	17	3	2.640	
Vidēji rajonā:	100	108	905	—62	9	14	3	4.853	

Enerģijas plūsma neapsiks

Arvien plašāk ražošanā un sadzīvē ienāk elektrība. Elektromotori darbinā mašīnas un darbgaldus, slaukšanas aparātus un mājturības rīkus, dod gaismu un siltumu. Daudzos virzienos rajona teritoriju šķērso augst- un zemsprieguma līnijas. Tās pastāvīgi jāuztur ekspluatācijas kārtībā. Par enerģijas un gaismas maģistrālēm rūpējas Jēkabpils tīklu rajona montieru brigādes.

Pašlaik viņi kapitāli remontē augstsprieguma līniju Sece—Sunākste—Viesīte 35 kilometru kopgarumā. Vecos stabus aizstāj jauni uz dzelzsbetona pāļiem. Montieri nomaina vadus un izolatorus. Plašs zemsprieguma līniju remonts notiek Seces ciema teritorijā. Jūlijā remontu šeit nobeigs. Zemsprieguma līniju remonts turpinās arī Sunākstes ciemā. Ātri un operatīvi strādā Viesītes montieru brigāde Kārļa Celma vadiībā. Šīs brigādes locekļi pašlaik vissekmiņāk veic līniju remontu.

Cukura procentu cukurbietēs nosaka automāti

Cukura daudzuma noteikšanu cukurbietēs tagad uztic automātiem. PSRS lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrijas konstruktoru biroja inženieri izveido no tiem plūsmas līniju. Šīs līnijas aparāti notīra no cukurbietēm zemi, tās noskalo, nosver un samalcina. Analīzei tiek sagatavots šķīdenis. «Mehāniskas rokas» to sadala pa glāzēm un filtrē.

Cukura daudzumu cukurbietēs ķimikāli parasti uzzin ar polarimetru. Rezultāti atkarīgi no redzes asuma. Konstruktori šo darbu nodevuši optisku ierīču un elektronu sistēmas pārziņā. Tā ir «objektīvāka» un «tik ātri nenogurst», tāpēc vienmēr precīzi nosaka cukura koncentrāciju provē.

Automāts jau pēc 15 līdz 20 sekundēm izsniedz čeku, gluži tādu pašu, kādus izsūt kases aparāti veikalos. Tajā iespiesti svarīgākie dati: cukura procenti cukurbietēs, partijas un proves numurs, analīzes kārtas numurs un datums, kad tā izdarīta.

Šo automātu izmantošana paver reālas iespējas objektīvi novērtēt cukurbietes ražu kolhozos un padomju saimniecībās nevis pēc biešu svāra, bet gan pēc cukura daudzuma tajās.

Pirmā šāda veida plūsmas līnija patlaban tiek uzstādīta Kijevā. (TASS)

A. STOKMANIS

Jēkabpils 1812. gada Tēvijas karā

(Nobeigums. Sākums 24. numurā)

Seit jāpiemin toreizējais pārcēlājs pils Daugavā pie Pļaviņām Jēkabpīlētis Pēteris Bulgaks. Viņš izplatījis krievu valdības uzsaukumus starp franču karavīriem, par ko saņemts ciet uz 18. septembri nošauts. Sakarā ar 1812. gada Tēvijas kara simt gadu atceri bijis paredzēts toreiz Jēkabpili dzīvojošo P. Bulgaka pēcteci apbalvot par viņa vectēva uzpurēšanos Tēvijas labā.

Esenā vietā, kam pārmeta pārstēdīgo Rīgas priekšpilsētu nodezināšanu, ieceltais Paulcijs, pēc tautības itālietis, savā ziņojumā cāram Aleksandram I 3. novembrī saka, ka franči esot pastiprinājuši savus spēkus Jēkabpilī un Daugavpils rajonā, kādēļ viņš pavēlējis kādai karaspēka daļai pārnākt no Valmieras uz Jaunjelgavu, kas šai laikā bija no frančiem atbrīvota. Kādai citai nodaļai majora Filatova vadībā viņš esot līcis iziet no Laudonas un uzbrukt Krustpilij, ko esot ieņēmuši franči un uzlikusi tai lielu kontribūciju, kuras nomak-

Savu ieguldījumu kopējo uzdevumu veikšanā dod mūsu racionalizatori. Mehānizators Arvīds Kārklīns izgatavojis traktoram pievienojamu ierīci elektro vadu uztīšanai. Agrāk šo darbu veica ar rokām. Viņš izgatavojis arī montieru kāpšļus, ar kuriem var uzkāpt dažāda resnuma stabos. Lielu palīdzību darba organizācijas uzlabošanā devis elektromontiera Viļa Vilka racionalizācijas priekšlikums. Viņš pārkonstruējis mazjaudas 5 vatu raidstaciju uz 60 vatu. Ja agrāk automašīnā iemontētās raidstacijas darbības zona nepārsniedza 20—30 kilometru, tad tagad radiosakari ar montieru remonta brigādēm nodrošināti līdz 90 kilometru attālumam.

Elektrolīniju remontētāji sekmīgi izpildījuši pūsgada uzdevumu. Plānotais uzdevums naudas izteiksmē pārsniegts par 1600 rubliem.

Nākamajā pūsgadā montieru brigādes remontēs augstsprieguma līniju Sēlija—Jēkabpils, kolhozu «Vārpa», «Padomju Dzintene» un citas zemsprieguma līnijas.

E. LEVALDS,
Ziemeļaustrumu elektrotīklu
Jēkabpils 1. tīklu rajona
priekšnieks

LAIMĪGU BĒRNĪBU!

8. jūlijā Vigantes astoņgadīgās skolas nelielā zālē bija izrotāta ar meļām, kuplām ozolu vijām un ziediem. Te pirmo reizi notika vārdu došanas svētki. Pūtēju orķestrim spēlējot Jāņa Ozoliņa dziesmas «Tālu stiepjas tumsī sili» melodiju, kūmu pavadībā zālē ienāca divdesmit deviņi Staburaga ciema jaunie pilsoņi.

— Dārgie bērni, vecāki, kūmas! — tā savu sirsnīgo runu sāka Staburaga ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Pēteris Siliņš.

Jubilejas koncerts izskanējis

Likās, ka lietus izjauks Jēkabpils MRS un 14. ceļu ekspluatācijas rajona vīru kora 5 gadu jubilejas koncertu. Taču novakarē lietus pērkums, un, kad uz Daugavas sāka pacelties viegla, zilgana migla, Vigantes parkā izskanēja Mārgera Zariņa dziesma par partiju. Sākās jubilejas koncerts.

Uz estrādes kopā ar jubilāriem viesi — Smiltēnes vīru koris «Dziedonis», kā arī Strenču MRS un Bauskas 11. ceļu ekspluatācijas rajona vīru koris. Viņi kopīgi savu diriģentu vadībā izpildīja Jāņa Ozoliņa, Jāņa Keipiņa, Mārgera Zariņa un citu komponistu darbus. Ilgi tovarak skanēja dziesmas par Daugavu. Ar isti jauneklīgu spēku izskanēja Jāņa Keipiņa dziesmas vārdi: «Mēs esam tie, kas sauli

Nav pareizs uzskats, ka ar reimatismu slimu tikai gados vecāki cilvēki un ka reimatisms saistīts tikai ar kaulu vai locītavu sāpēm. Bieži vien ar šo slimību saslimst arī bērni un jaunieši. Bet pieaugušajiem reimatisms pa lielāku daļu ir jau bērnībā iegūtās slimības turpinājums. Tāpēc tas jāuzskata galvenokārt par bērnu un pusaudžu slimību, un tā apkarošanas pasākumi jāveic vispirms bērnu vidū.

Mikrobi, kas izraisa reimatismu, atrodami gan uz ādas, gan uz mutes dobuma gļotādas, gan uz mandeļiem un zobiem.

Svarīga loma slimības izraisīšanā ir nelabvēlīgiem sadzīves un sanitāri higiēniskiem apstākļiem. Aukstuma, mitruma, pūpules, vienmuļa uztura ietekmē mikrobi izraisa gan sastrutojumu zobos, gan mandeļos, gan iekaisumu augšējos elpošanas ceļos.

Ārstu pieredze liecina, ka ar reimatismu visbiežāk saslimst bērni, kuriem ir bojāti zobi, kuri ir slimuši ar angīnām un bieži ar elpošanas ceļu iekaisumiem.

Lai gan reimatisms ir visa organisma saslimšana, tomēr dažreiz var būt spīgtāk izteiktas slimības

pazīmes sirdī, citreiz locītavās un nervu sistēmā. Atkarībā no tā var runāt par sirds, locītavu vai arī par nervu reimatismu.

Slimība var sākties pilnīgi nemat. Nereti reimatisms sākas 2. vai 3. nedēļā pēc angīnas vai skarlatīna izslimošanas. Tā saucamā sirds reimatisma gadījumā bērns pamazām kļūst bāls, sūdzas par nogurumu, galvas sāpēm, sirds klauvēm, sāpēm vai dūrieniem sirds apvidū, elpas trūkumu pie fiziskas piepūles. Citreiz bērns sūdzas par sāpēm locītavās, par nedaudz paaugstinātu temperatūru. Ja šādu bērnu laikus neparāda ārstam, tad pakāpeniski izveidojas reimatisks sirds vārstuļu kaite un bērns kļūst par invalīdu.

Arī nervu reimatisms sākas pakāpeniski. Bērns kļūst nervozs, raudulīgs, izklaidīgs. Novērojama patvaļīga muskuļu raustīšanās seļā, rokās, kājās, izmainās arī rok raksts. Ar laiku, ja bērnu neārstē, tas vairs nav spējīgs ne patstāvīgi pašst, ne apģērbties, ne pārvietoties.

Locītavu reimatisms biežāk sākas akūti ar asām sāpēm un pietūkumu locītavās un ar temperatūras paaugstināšanos līdz 38—39 grādiem. Reimatisms raksturīga vilņveidīga gaita. Pirmajam akūta-

jam uzliesmojumam var sekot jauns uzliesmojums pēc 1—2—5 gadiem. Neatkarīgi no tā, vai bērnam spīgtāk izteikti traucējumi locītavās, sirdī vai nervu sistēmā, nepieciešama ilgstoša ārstēšanās slimnīcā un stingra gultas režīma ievērošana. Pēc izslimošanas vēlams turpināt ārstēšanos sanatorijā. Bērnam jāstājas bērnu ārsta uzskaitē, regulāri jāierodas uz veselības stāvokļa pārbaudi, jāārstē bojātie zobi un iekaisušās mandeļles.

Lai izsargātos no saslimšanas ar reimatismu, jācenšas pacelt bērna organisma pretestības spējas, jānodrošina bērnam pareizi dzīves apstākļi. Svarīgākie no tiem ir: pareizs uzturs, higiēniskais režīms un pareiza organisma norūdišana. Ja vecāki ievēro, ka bērns zaudē ēstgribu, sūdzas par nogurumu, galvas sāpēm, periodiskām sāpēm locītavās, elpas trūkumu pie fiziskas piepūles vai par dūrieniem sirds apvidū, bērns nekavējoties jāaizved pie ārsta. Medicīnas zinātnes sasniegumi dod iespēju sekmīgi ārstēt slimības. Mūsu valstī ir visas iespējas, lai samazinātu reimatisma slimnieku skaitu.

DZ. APSITE,
bērnu ārste

SPORTS

Veiksmīgs starts

Laikraksta «Cīņa» kausa izcīņas sacensībās vieglatlētikā otrajā kārtā mūsu rajona vieglatlēti tikās ar Viļānu rajona izlasi. 14 disciplīnās (no 17) par uzvarētājiem kļuva mūsu rajona pārstāvji, pie kam 10 disciplīnās tika gūtas dubultuzvaras (t. i., izcīnītas 1. un 2. vieta). Sacensības gala rezultāts 106:60. Tātad sperts vēl viens solis tuvāk finālam.

Sievietēm 100 m distancī I. Jankovska veica 13,6 sek., bet T. Sizova — 13,8 sek. 400 m skrējienā uzvarēja H. Zvejniece. Viņas laiks — 1 min. 2,8 sek. Otrajā vietā ierindojās T. Sizova (1 min. 4,5 sek.). Arī 80 m barjerskrējienā ātrāka bija I. Jankovska, kas distancī veica 14,0 sek. V. Bērziņa ar laiku 15,4 sek. ierindojās trešajā vietā. Augstlēkšanā par uzvarētāju kļuva S. Loče, pārvarot 1,40 m augstumu. V. Bērziņa veica 1,35 m un ierindojās otrajā vietā. Teicamu rezultātu lodes grūšanā — 11,40 m — sasniegta S. Bergmane. Arī otro vietu izcīnīja mūsu vieglatlēte — S. Paegle (10,12 m). S. Bergmane uzvarēja arī tāllēkšanas sacensībās ar rezultātu 4,79 m. I. Jankovska ar rezultātu 4,72 m ierindojās trešajā vietā. T. Sizova aizlēca 4,70 m tālu. Vienīgā disciplīna sievietēm, kur neuzvarēja mūsu sportistes, bija šķēpa mešana. Šeit pārliecinošu uzvaru izcīnīja viļāniete A. Sprūdzā. Viņas rezultāts 36,05 m. S. Loče ar rezultātu 25,80 m ierindojās otrajā vietā, bet S. Paegle — ceturta vietā.

Arī vīriešu sacensības sākās ar mūsu sportistu dubultuzvaru — 100 m skrējienā. P. Bumberis distancī veic 11,7 sek., bet V. Ziemeļis — 12,3 sek. «Tradīciju» turpināja 800 m skrējēji A. Palkavnieks un A. Krastiņš, distancī attiecīgi veicot 2 min. 6,8 sek. un 2 min. 9,3 sek. Individuāli startējošais M. Rupmejs distancī veica 2 min. 8,5 sek. 5000 m skrējienā pārliecinošu uzvaru izcīnīja V. Blunovs. Viņš distancī veica 16 min. 38 sek. Arī 4x100 m skrējienā ievērojami ātrāki bija mūsu sprinteri. G. Rasiņš, V. Ziemeļis, R. Kalniņš un P. Bumberis stafetes kociņu līdz mērķim nogādāja 46,6 sek. Pārsteigumu sagādāja V. Ziemeļis, izcīnot uzvaru 110 m barjerskrējienā. Viņa

laiks 18,1 sek. R. Kalniņš no uzvarētāja atpalika tikai par 0,1 sek. 10 km soļošanā uzvarēja viļānietis J. Sarmulis, atstājot mūsu vieglatlēti E. Padedzi 2. vietā (53 min. 15 sek.). Augstlēkšanā V. Ziemeļis pārlēca 1,65 m, bet H. Bogdanovs — 1,60 m augstumu, attiecīgi izcīnot pirmo un otro vietu. Arī trīssoļlēkšanā sekoja mūsu sportistu dubultuzvara — P. Bumberis aizlēca 12,33 m, bet H. Bogdanovs — 12,32 m tālu. Tas pats sekoja lodes grūšanā — J. Ārgulis aizgrūda lodi 13,37 m, bet R. Kalniņš — 13,28 m. Trešo uzvaru savai komandai izcīnīja viļānietis B. Lapkovskis diska mešanā (40,70 m), R. Kalniņš ierindojās otrā vietā (ar rezultātu 37,02 m), bet J. Ārgulis — 3. vietā (34,23 m).

Ja mūsu vieglatlēti uzvarēs arī trešās kārtas sacensībās, būs izcīnītas tiesības startēt šo sacensību finālā. Tāpēc — novēlēsim viņiem tikpat sekmīgu startu arī nākamajās sacensībās!

J. PARADOVSKIS

Redaktore B. IKLAVA

Pārdodama nepabeigta māja pie Atašienes stacijas. Tuvākas ziņas Zilānos, Ošu ielā 2 pie Bērziņa.

Avize iznāk trešdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktores — 2342, redaktores vietniecei — 2262, redaktores vietniecei — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

«Падомью Дагавы» — газета ЦК КП Латвии и Советов Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилесского территориального производственного колхозно-совхозного управления.